

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **P. Č.**, zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2020, č. j. KUJCK 2114/2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14. 9. 2020, č. j. 60 A 3/2020-32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Strakonice, odbor dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), vydal dne 8. 7. 2019 rozhodnutí, kterým shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), neboť žalobce porušil § 4 písm. b) a § 18 odst. 3 téhož zákona. Toho se dopustil tím, že dne 12. 1. 2019 v 16:57 řídil osobní automobil tovární značky Mercedes Benz po pozemní komunikaci I/4 u obce Brusy ve směru od obce Předotice na obec Strakonice nedovolenou rychlostí. Hlídka Policie ČR totiž naměřila rychlost 107 km/h (při zvážení možné odchylky měřícího zařízení byla naměřena jako nejnižší skutečná rychlost 103 km/h), přičemž nejvyšší dovolená rychlost na tomto úseku je 90 km/h. Za tento přestupek mu správní orgán I.

stupně uložil pokutu ve výši 1.500 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a toto rozhodnutí potvrdil.

[3] Proti napadenému rozhodnutí žalobce brojil žalobou u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“). Krajský soud žalobci nepřisvědčil a žalobu zamítl.

[4] Krajský soud se neztotožnil s námitkou žalobce, podle níž žalovaný nikterak neodůvodnil neprovedení výsledku policistů a neprovedení důkazu návodem k obsluze měřícího zařízení RAMER 10 C. Žalovaný se podrobně zabýval tímto důkazním návrhem na stranách 3 až 4 napadeného rozhodnutí, přičemž z odůvodnění je zřejmé, proč nepovažoval jeho provedení za nezbytné. Stejně tak se žalovaný vyjádřil k neprovedení důkazu výsledkem zasahujících policistů.

[5] Dle krajského soudu nemusel žalovaný přistoupit k provedení důkazu návodem k obsluze. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42, plyne, že jestliže došlo k zaznamenání rychlosti žalobcova vozidla, muselo se jednat o měření provedené v souladu s návodem k obsluze. Důkazem o správně provedeném měření je fotografický snímek s vyznačením rychlosti žalobcova vozidla, který je součástí správního spisu.

[6] Krajský soud pak sám nevyhověl návrhu žalobce na provedení důkazu vyjádřením Českého metrologického institutu ze dne 11. 9. 2018 s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2019, č. j. 5 As 350/2018-30. Z něj vyplývá, že se nejedná o vyjádření k prošetřovanému přestupku; v otázce, ke kterému přestupku se vztahuje, je zcela nekonkrétní, není nijak odůvodněné a je datované (elektronicky podepsané) ještě před spácháním předmětného přestupku (v projednávaném případě to platí taktéž, neboť k přestupku došlo až dne 12. 1. 2019). Jednotlivá vyjádření Českého metrologického institutu ke konkrétním skutkovým okolnostem jiného případu nelze paušálně aplikovat na jakýkoliv přestupek měření laserovým rychloměrem.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[7] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[8] Stěžovatel předně nesouhlasí se závěrem krajského soudu, dle kterého se žalovaný dostatečně a správně zabýval odvolací námitkou o neprovedení důkazu návodem k obsluze a výpovědí policistů. Nebyl dán žádný ze zákonných důvodů pro odmítnutí důkazu (k tomu stěžovatel odkázal na usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 9. 2005, sp. zn. III. ÚS 359/05). Stěžovatel rozporuje zdůvodnění krajského soudu o správnosti neprovedení důkazu návodem k obsluze. Tvzení, že pokud by nebyl dodržen, snímek z měření by vůbec nevznikl, je v rozporu s vyjádřením Českého metrologického institutu.

[9] Předně se však nejedná o adekvátní reakci na námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, který byl povinen provést důkaz návodem k obsluze, a to

v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2016, č. j. 7 As 27/2016-31, případně s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 2. 2014, č. j. 58 A 33/2012-26.

[10] Stěžovatel namítá rovněž vadu řízení před krajským soudem, spočívající v neprovedení důkazu vyjádřením Českého metrologického institutu. Krajský soud postupoval nezákonně, neboť důkaz odmítl provést s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu, který se však vztahuje k jinému listinnému důkazu. Nadto není stěžovateli zřejmé, proč by měl být tento důkaz irelevantní jen z toho důvodu, že nebyl vyhotoven ke konkrétnímu provedení měření, a protože byl vyhotoven dříve, než bylo provedeno měření. Jedná se totiž o vyjádření k funkcionalitě rychloměru. Krajský soud měl důkaz provést, neboť jím chtěl stěžovatel prokázat, že rychloměr fotografii zobrazí i v případě vadného měření.

[11] Zástupce stěžovatele závěrem obsáhle vyjadřuje nesouhlas se způsobem vyvěšování rozhodnutí správních soudů na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu.

[12] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že odmítnutí navržených důkazů řádně a přezkoumatelně odůvodnil. V řízení nevystaly žádné pochybnosti o správnosti postupu měření, a nebylo tak nutné, aby ověřoval soulad postupu měření s návodem k obsluze. Žalovaný se ztotožnil s posouzením krajského soudu a navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[13] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná. Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].

[14] Kasační stížnost **není důvodná**.

[15] Stěžovatel kasační stížnost soustředí toliko do dvou kasačních námitek. Zprvé namítá, že krajský soud nesprávně posoudil, zda se žalovaný dostatečně zabýval stěžovatelovým návrhem na provedení důkazu návodem k obsluze, a že otázku nutnosti provedení důkazu návodem soud posoudil nesprávně [kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.]. Zadruhé namítá, že krajský soud pochybil, pokud sám neprovedl důkaz vyjádřením Českého metrologického institutu [kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[16] Krajský soud na námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného reagoval tak, že se žalovaný otázkou neprovedení důkazu návodem k obsluze zabýval na str. 3 a 5 napadeného rozhodnutí. Není tedy pravdou, že by na tuto žalobní námitku krajský soud reagoval neadekvátně. Samotnou otázkou povinnosti správního orgánu tento důkaz

provést se pak soud zabýval ke stěžovatelově žalobní námitce i věcně. Kasační soud se s argumentací krajského soudu ztotožňuje a shledal ji správnou a zákonnou.

[17] Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51, na který odkazuje krajský soud, pokud by nebyl dodržen návod k obsluze měřicího zařízení RAMER 10 C, neproběhly by správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k zobrazení výsledku měření na displeji radaru ani k jeho uložení. To však v daném případě nenastalo.

[18] Rovněž z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2017, č. j. 6 As 40/2017-32, vyplývá, že správnost měření je zřejmá ze skutečnosti, že navzdory automaticky probíhajícím korekcím při měření měřicí přístroj měření zaznamenal. V tomto rozsudku soud podrobněji srozumitelně vysvětlil průběh automatických korekcí měřicího přístroje RAMER 10 C. V případě nesprávného způsobu jízdy měřicího vozidla přístroj vyhodnotí měření jako nesprávné a záznam neuloží. Zároveň měřicí přístroj vyhledává v posloupnosti změřených hodnot úsek, který je nejvhodnější pro maximální přesnost měření. Dodatečně probíhá ještě ověření výsledku měření a kontroluje se znovu správnost měření. Pokud by kontrola ukázala více než povolenou odchylku, bylo by měření přístrojem automaticky anulováno. Vše probíhá automaticky. Tento způsob automatického fungování, automatického ověřování a kontrol měření měřicím přístrojem stejného typu jako v této věci vyplývá podle výše uvedené judikatury z jeho návodu k obsluze. Provedení důkazu návodem k obsluze měřicího přístroje RAMER 10 C by proto bylo nadbytečné.

[19] Ze stejného důvodu by bylo v řízení před krajským soudem nadbytečné provedení důkazu v podobě odpovědi Českého metrologického institutu na dotaz, zda je tento přístroj schopen sám rozpoznat porušení návodu (k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2019, č. j. 9 As 210/2019-31). Nejvyšší správní soud se proto neztotožnil s názorem stěžovatele, dle kterého neprovedení důkazu vyjádřením Českého metrologického institutu představuje vadu řízení před krajským soudem.

[20] Závěry plynoucí z rozsudku ve věci sp. zn. 7 As 27/2016, na které v kasační stížnosti odkazuje stěžovatel a od nichž se měl krajský soud odchýlit, nejsou na právě projednávanou věc aplikovatelné. V dané věci nebyl důkaz návodem k obsluze proveden na základě odlišného zdůvodnění, než v nyní projednávané věci.

[21] Námitkami směřujícími proti způsobu vyvěšování rozsudků na webových stránkách Nejvyššího správního soudu se kasační soud nijak nezabýval, neboť nesouvisejí s předmětem tohoto řízení, jímž je přezkum napadeného rozsudku krajského soudu.

IV. Závěr a náklady řízení

[22] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Nejvyšší správní soud nezjistil ani žádný důvod pro zrušení napadeného rozsudku z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl tedy kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[23] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu

nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému, kterému by jinak jako úspěšnému účastníku právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2021

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu